

Mariavespers in Muziekgebouw Eindhoven door InAlto, dinsdag 29 september 2026

‘Eerst Napels zien en dan sterven’, zei Goethe. ‘Eerst de Mariavespers van Monteverdi horen en dan sterven’, zeg ik. *De Vespro della Beata Vergine* zijn geschreven in 1610, als ‘sollicitatiebrief’ naar de functie van Kapelmeester aan het Vaticaan. De sukkels in Rome lieten Monteverdi lopen. Later in zijn leven kreeg hij alsnog de baan die zijn talent recht deed: de laatste dertig jaar van zijn leven was hij Kapelmeester aan de San Marco in Venetië.

De Mariavespers zijn een explosie van klank ter ere van Maria. Het Belgische barokensemble InAlto zong en speelde met tien zangers en dertien instrumentalisten. En hoe! Ingeleid met klokgelui, met als leidraad onderweg de oorspronkelijke gregoriaanse vesperpsalmen en afgesloten met het achter in de zaal a capella gezongen motet *Salve Regina* van Palestrina, gaf InAlto deze muziek vleugels. Ze is aards en hemels tegelijkertijd. Aards zijn de haast massieve, maar toch beweeglijke klankwallen die het koor neerzet, vaak bevestigd door een stralend Amen, waarin de componist er nog maar eens een schepje bovenop doet. Hemels de schitterende solo’s waarin Monteverdi (1567-1643) optimaal gebruik maakt van de stemmen en de middelen van zijn tijd. Hij was een overgangscomponist. Het beste van de renaissance vind je nog in zijn muziek terug, naast het persoonlijke en het dramatische dat de opera zou gaan kenmerken. Met als ultiem voorbeeld hiervan het schitterende Duo Seraphim voor twee tenoren en bas, waarin drie getuigen in de hemel - De Vader, het Woord en de Heilige Geest - de lof van Jahwe met inzet van alle vocale ornamenten van dit tijd om ’t hardst bezingen. Zangers en spelers waren van topkwaliteit. Zang en spel vielen dan ook virtuoos, aangenaam en vrijwel loepzuiver samen.

Marjolijn Sengers